

*Рудакевич Олег,
доктор політичних наук, професор,
професор Західноукраїнського національного університету,
академік Академії політико-правових наук України*

АКТИВНИЙ ІДЕЙНО-ПОЛІТИЧНИЙ СПРОТИВ ІМПЕРСЬКІЙ ІДЕОЛОГІЇ РАШИСТІВ ЯК ВАЖЛИВА УМОВА ПЕРЕМОГИ УКРАЇНИ У ВІЙНІ

(презентація лекції, прочитаної для студентів Західноукраїнського
національного університету 1 лютого 2023 року)

Зміст:

I. Гібридний характер російсько-української війни та її ідеологічна складова.

II. Публічно задекларований та прихований зміст т. зв. «денацифікації» та «демлітаризації» України. Неонацистська сутність ідеології на політики путінської росії.

III. Протистояння української національної ідеї та імперської ідеології путінського режиму в російсько-українській війні.

Висновки.

Розділ I. Гібридний характер російсько-української війни та її ідеологічна складова.

1.1. Закон України «Про основи національного спротиву».

- За півроку до російсько-української війни 16.07.21 р. ВРУ прийняла **Закон України «Про основи національного спротиву»**, який визначає
- завдання і повноваження сил безпеки та сил оборони, інших визначених цим Законом **суб'єктів з питань підготовки і ведення національного спротиву.**
- (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2021, № 41, ст.339)
- Закон введений у дію 4.01.22 р. У нього тричі вносилися зміни, 27.01.22, 1.04.22, 3.05.22 р.
- Закон передбачає **створення органів територіальної оборони**, які, серед інших завдань, повинні **забезпечити підготовку громадян України до національного спротиву.**
- Очевидно, що українська молодь, і в першу чергу студенти, мають бути говими до боротьби з ймовірними окупантами.

Саме для цього у ВЗО України запроваджено спецкурс, присвячений **«Національному спротиву».**

1.2. Зміст поняття «національний спротив».

У першій статті Закону визначено зміст його основних понять. Поняття «національний спротив» визначається так:

- **«національний спротив»** – комплекс заходів, які організуються та здійснюються з метою сприяння обороні України **шляхом максимально широкого залучення громадян України до дій, спрямованих на забезпечення воєнної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності держави, стримування і відсіч агресії та завдання противнику неприйнятних втрат, з огляду на які він буде змушений припинити збройну агресію проти України;**
- **«підготовка громадян України до національного спротиву»** – сукупність заходів, які здійснюються державними органами та органами місцевого самоврядування з метою **формування патріотичної свідомості та стійкої мотивації, набуття ними знань та практичних вмінь, необхідних для захисту України;**
- **«рух опору»** – система 1) воєнних, 2) інформаційних і 3) спеціальних заходів, які здійснюється з метою відновлення державного суверенітету і територіальної цілісності під час відсічі збройній агресії проти України.

1.3. Чому мова йде саме про національний спротив?

- Наш головний ворог – путін стверджує, що росіяни та українці один народ (нація), а тому повинні жити в одній державі.
- Але 1) ми знаємо свою історію і впевнені, що є окремою давньою нацією,
- 2) яка не може довіряти росіянам, їхній імперській державі,
- 3) яка є нашим історичним ворогом, який століттями поневолював та експлуатував українську націю, наші природні багатства.
- **Отже не просто територія, чи населення нашої країни є об'єктом зазіхань путінського режиму, а власне українська нація як унікальна культурно-історична спільнота, яка відроджується та модернізується, адже, на думку рашистів, без її завоювання неможливе відродження російської імперії.**

1.4. Гібридний характер російсько-української війни та її ідеологічна складова.

Україна перебуває у стані війни з росією з 2014 року.

Ця війна має гібридний характер. Це не лише 1) військова агресія, а й 2) політико-дипломатична, 3) економічна, 4) морально-психологічна, 5) інформаційна та 6) ідеологічна війна.

До цієї війни залучені всі, хто має інформаційно-психологічний вплив на населення: журналісти, актори, священники, ідеологи, політологи, політтехнологи, психологи тощо.

Слід мати на увазі, що **1) військовим діям передують пропагандистська атака на умисел людей і 2) ця ідеологічна складова не слабшає з часом, а набуває все більш вишуканих та підступних форм в процесі так званих ІІСО – інформаційно-психологічних спеціальних операцій.**

Агресор ставить за мету досягти **деідеологізації та деморалізації** армії та населення країни, особливо її молодого покоління.

Тому важливою складовою національного спротиву є **ідейно-політичний компонент протидії ворожим намірам і діям.**

Розділ ІІ. Публічно задекларований та прихований зміст т. зв. «денацифікації» та «демлітаризації» України. Неонацистська сутність ідеології на політики путінської росії.

2.1. Справжня мета «спеціальної військової операції» рашистів.

Публічно задекларованою метою війни росії проти України, яка отримала оманливу назву **«спеціальна військова операція»**, є **«денацифікація» та «демлітаризація» України.**

Однак швидко з'ясувалося, що так звана денацифікація України – це насправді **намір геноциду української нації**, тобто її знищення як своєї етнічної спільноти та української державності.

Про це з усією відвертістю сказано у статті одного із провідних ідеологів «русского мира», політехнолога Тимофія Сергійцева **«Что Россия должна сделать с Украиной»**, яка опублікована 3 квітня 2022 р. російським державним інформаційним агенством «РІА Новості».

Зрозуміло, що стаття була схвалена органами безпеки росії і вона мала задати характер і зміст так званій СВО.

Президент України Володимир Зеленський підкреслив, що стаття є відвертим свідченням планів керівництва рф із здійснення геноциду українців і, що вона стане одним із доказів на майбутньому міжнародному трибуналі про воєнні злочини росії в Україні.

Цікаво, що Сергійцев був політехнологом українських політиків під час парламентських та президентських виборів в Україні 1998–2010 рр. (В. Пінчука, Л. Кучми, В. Януковича, А. Яценюка) (див. статтю в українській Вікіпедії: URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Що_Росія_має_зробити_з_Україною/%3F).

Виклад змісту цього матеріалу–зробили українські журналісти наступного дня і він є в Інтернеті.

Мова йде про статтю **«РФ обґрунтовує геноцид: державне видання пояснює, чому Україну та українців слід знищити»**. URL: <https://texty.org.ua/fragments/106221/u-rosiyi-pochaly-stvoryuvaty-ideolohichne-pidgruntya-dlya-vypravdannya-henocydu-ukrayinciv/>. Цитати із цієї статті наведені у даній презентації.

2.2. Уривки із статті російського ідеолога-політехнолога.

- 1) **«Нацисти, які взяли в руки зброю, мають бути максимально знищені на полі бою. Не слід шукати суттєвих відмінностей між ЗСУ і так званими нацбатами, а також територіальною обороною, що приєдналася до цих двох видів військових формувань».**
- 2) **«Однак, крім верхівки, винна також значна частина народних мас, які є пасивними нацистами, посібниками нацизму. Вони підтримували нацистську владу та потурали їй».**
- 3) **«Справедливе покарання цієї частини населення можливе лише як несення неминучого тягара справедливої війни проти нацистської системи».**
- 4) **«Подальша денацифікація цієї маси населення полягає у перевихованні, яке досягається ідеологічними репресіями (придушенням) нацистських установок та жорсткою цензурою: не лише у політичній сфері,**
- **але обов'язково також у сфері культури та освіти».** *(Тут і далі виділення у цитатах жирним шрифтом мої).*

2.3. Що означає «денацифікація» і який досвід її реалізації в історії людства?

- Поняття «денацифікація» увійшла в лексикон політичної практики **після другої світової війни**, коли держави-переможці вирішили викоринити ідеологічні та політичні **засади гітлерівського нацистського режиму** як 1) тоталітарного, 2) загарбницького та 3) людиноненависницького по відношенню до інших націй.
- Важливо підкреслити, що **денацифікація Німеччини** проводилася **не тільки разом із демілітаризацією, а й демократизацією німецького суспільства.**
- Вона тривала більше 10 років, мала суворий, але справедливий характер і, що важливо підкреслити, **не завадила Німеччині стати повноцінною демократичною національною державою**, яка сьогодні є локомотивом розвитку об'єднаної Європи.

2.4. Чи були об'єктивні підстави денацифікації України?

- Об'єктивних підстав, звісно, не було і немає.
- Український народ, як одна із найбільших європейських націй **має гарантоване статуттом ООН право на власну державу національного типу**, якими є, наприклад, Франція, Іспанія чи Італія.
- У Ради Європи, Європейського Союзу, ООН та інших міжнародних організацій **жодних претензій до України з цього питання не має.** Українська держава завжди поважала права і свободи інших

демократичних націй, а також національних меншин і корінних малочисельних народів, що проживають на її території.

- Отже звинувачення Росією України, її влади та народу у нацизмі чи фашизмі мають суто 1) суб'єктивний, 2) надуманий, 3) корисливий і 4) фальшивий характер.

2.5. Як рашисти пояснюють процес т. зв. «нацифікації» України?

- У статті стверджується: **«Нацифікація України тривала понад 30 років – починаючи як мінімум з 1989 року, коли український націоналізм набув легальних та легітимних форм політичного самовираження та очолив рух за «незалежність», трансформувавшись у нацизм».**
- **«Особливість сучасної нацифікованої України – це замаскований нацизм: під прагнення до «незалежності» та «європейського» (західного, проамериканського) шляху розвитку...».**
- **«Тут немає ні головної нацистської партії, ні фюрера, ні повноцінних расових законів (тільки їх урізаний варіант у вигляді репресій проти російської мови)».**
- **«Проте все перелічене не робить український нацизм полегшеною, тобто «лайт-версією», нацизму німецької доби першої половини ХХ століття».**
- **«Український нацизм, вільний від політтехнологічних рамок та обмежень, розгортається як європейський і, у найбільш розвиненій формі, американський расизм».**
- **«Коллективний Захід сам є проєктувальником, джерелом і спонсором українського нацизму, тоді як западенські бандерівські кадри та їхня «історична пам'ять» – лише один з інструментів нацифікації України».**

2.6. У чому брехня про засилля націоналістів в українській державі?

Політтехнолог рашистів неправомірно ототожнює поняття «націоналістична» та «нацистська» партія.

- Власне українські політичні партії: УРП, УДП, УХДП, ЛПУ тощо виникають лише на другий рік т. зв. пербудови, тобто у 1990 р., але серед них не було жодної націоналістичної партії. Це були правоцентристські (національно-демократичні) та ліберальні за ідеологією партії.
- ВО «Свобода» – українська консервативно-націоналістична партія, зареєстрована лише у 1995 році.
- У 2009 році та під час місцевих виборів 2010 року в Галичині партія «Свобода» досягла значних успіхів і стала основною силою в місцевих органах влади.
- У 2012 році за президенства Януковича «Свобода» отримала свої перші місця в Верховній Раді України (біля 10%). Після втечі Януковича та

створення нової парламентської коаліції ВО «Свобода» увійшла до парламентської більшості й отримала місця в уряді Арсенія Яценюка.

- Однак за результатами позачергових виборів до Верховної Ради 2014 року «Свобода» не пройшла прохідний бар'єр в багатомандатному окрузі, набравши 4.71 % голосів. Подібне сталося і в 2019 р.
- Ні Конгрес Українських націоналістів, ні ОУН, «Правий сектор», Партія «Національний корпус» та інші націоналістичні партії не мали фракцій у ВРУ.
- Партія «Наша Україна» Віктора Ющенка, ВО «Батьківщина» Юлії Тимошенко та інші проукраїнські партії у ВРУ були правоцентристськими – ліберально-консервативними.
- Не забуваймо, що у 90-х роках минулого століття у Верховній Раді України була комуністична більшість КПУ. В подальші роки до ВРУ обиралися навіть відверті проросійські партії: Партія регіонів, ОПЖЗ та ін.

2.6. Звернемо увагу на безпідставні звинувачення Заходу у становленні українського нацизму.

Твердять, що «Український нацизм – це європейський і, у найбільш розвиненій формі, американський расизм».

А також, що саме Колективний Захід сам є проєктувальником, джерелом і спонсором українського нацизму, тоді як западенські бандерівські кадри та їхня «історична пам'ять» — лише один з інструментів нацифікації України.

1) Хіба невідомо, що в Німеччині нацистська ідеологія заборонена.

2) В інших країнах Заходу представники націоналістичних партій лише інколи попадають у парламенти.

3) Фракція націоналістів (т. зв. Партія «Європа нації») є найменшою у Європейському парламенті.

Звинувачувати український політикум у расизмі (американському расизмі) – також абсурд.

4) Щодо западенських бандерівських кадрів при владі – то, де ж вони в Кабінеті Міністрів України, офісі Президента чи ВРУ?

Львівщина на останніх парламентських вибрах проголосувала за «Європейську солідарність», яка ніколи не позиціонувала себе як націоналістична партія (за винятком тверджень окремих радикалів).

2.7. Нагадаємо ще раз про фальшивість лозунгу «денациалізації та демілітаризації» України

Під лозунгом «денацифікації» прихована підступна мета **підкорити** сусідню державу задля відновлення імперської росії. Для цього рашисти хочуть здійснити геноцид української нації.

- Грубою мілітарною силою путінський режим вирішив задовільнити свої амбіції, проявивши себе як середньовічний варвар **чи новітня форма нацизму** – т.зв. рашизм.
- При цьому було знехтуване міжнародне право, права людини та народів на мирне життя, принципи міжнародної безпеки, писані та неписані закони війни.
- Для реалізації злочинної мети **широко використовуються** злочинні методи та засоби, мовляв, «мета оправдовує засоби».

2.8. Сутність російського неонацизму-рашизму.

Рашизм або російський неонацизм – політична ідеологія та соціальна практика владного режиму росії кінця ХХ – початку ХХІ століття, що базується на таких ідеях:

- 1) «особливої цивілізаційної місії» росіян;
- 2) «старшості братнього народу»;
- 3) нетерпимості до елементів культури інших народів, в основному слов'янських, бо їх простіше русифікувати, а також до народів, що проживали в російській імперії або срср;
- 4) ультранаціоналізмі;
- 5) використанні російського православ'я;
- 6) на геополітичних інструментах впливу, насамперед енергоносіях для європейських країн;
- 7) військовій силі стосовно країн, що входять до сфери впливу рф.

Тому 14 квітня 2022 року Верховна Рада України визнала росію державою-терористом із тоталітарним неонацистським режимом і заборонила його пропаганду, а також пропаганду акту агресії росії проти України.

2.9. В чому політична недолугість та наслідки рашизму?

- Керівництво Росії, не змогло збагнути: 1) мобілізаційного потенціалу національної ідеї сучасної демократичної держави, 2) солідарних зв'язків світового демократичного співтовариства, 3) політичних та моральних засад міжнародного права.
- У результаті, ідея «денацифікації» зазнає краху перед лицем української національної ідеї, більше того, вона активізує боротьбу за національні ідеали українців, істотно прискорюючи націєтворчий та державотворчий процеси,
- а також бумерангом вдарила по іміджу, безпеці, цілісності та самому існуванню російської держави.

Розділ III. Протистояння української національної ідеї та імперської ідеї путінської росії, його прояви в російсько-українській війні.

3.1. Поняття та структура національної ідеї.

- Загалом, **національна ідея – це ідея формування та утвердження народу як нації – вищої цивілізаційної форми етносоціального розвитку людства. Ця ідея є основою національної ідеології та має істотний мотиваційний потенціал.**
- Вона надає **національного спрямування будь-якій ідеології**, яка відстоює національні інтереси: ліберальній, консервативній соціалістичній тощо, але **найповніше втілена в демократичному націоналізмі. Саме таким – не тоталітарним, а демократичним – є сучасний український націоналізм.**
- В широкому значенні поняття «національна ідея», на нашу думку (див. наші монографії: Рудакевич О. М. Національний принцип: етнополітична концепція нації. Тернопіль : ТНЕУ, 2009. 292 с.; Рудакевич О. М. Національна політична культура: теорія, методологія, український досвід. Тернопіль : ТНЕУ, 2010. 456 с.; Рудакевич О. Націологічні засади модернізації українського суспільства. Київ : Політія, 2020, 360 с.), включає три взаємопов'язані компоненти: 1) **ідею нації** (дає відповідь на питання **яку націю будувати – етнічну, політичну чи змішану – етнополітичну**); 2) **ідею модерної національної держави** унітарного чи федеративного типу; 3) стратегію національного розвитку, тобто **«національну стратегему»**.
- Розглянемо ці складові в контексті сучасних геополітичних реалій та російсько-української війни.

3.2. Актуальний зміст і тенденції розвитку ідеї української нації?

- Політичні партії України тривалий час вели **дискусію про те, якою має бути модерна українська нація: етнічною, політичною чи гібридною – етнополітичною.**
- Російсько-українська війна активно сприяє, з одного боку, **відродженню української етнічної нації та її модернізації**, а з іншого – консолідації населення держави на поліетнічній та полікультурній основі, **тобто формуванню української політичної нації.**
- Українська нація в цей буремний час перетворилася на **монолітну високопатріотичну спільноту в якій глибоко усвідомлюється смертельна небезпека з боку путінського режиму і, що дуже важливо, розуміння історичного моменту: настав час назавжди відбити охоту московитам зазіхати на територіальну цілісність та суверенітет української нації і держави.**
- Світ все більше переконується у тому, що **не міфічний український неонацизм є ідейно-політичною основою нової України**, а почуття щирої любові українців до своєї Батьківщини і, разом з тим, поваги до інших миролюбних націй.

3.3. Дії рашистів, що плануються у відповідь на відродження української нації.

1. «Українізм, – стверджує Сергейцев – **штучна антиросійська конструкція**, яка не має власного цивілізаційного змісту. Він підпорядкований елемент чужої цивілізації». Тобто, якщо українці не вважають себе причетними до т. зв. «євразійської цивілізації» – їх потібно силою навести до росії, як це було за російської імперії та срср.

2. «Денацифікація неминує буде й **деукраїнізацією** – відмовою від розпочатого ще радянською владою масштабного штучного роздмухування етнічного компонента самоідентифікації населення історичних територій Малоросії та Новоросії».

3. «**Штучний етноцентризм**, – вважає рашистський політтехнолог, – необхідно повернути в природні кордони та позбавити політичної функціональності».

Такими «природними» кордонами, очевидно, є терени колишньої російської чи радянської імперій.

Позбавлення етнічності політичної функціональності – це не дати етнічним спільнотам боротися за свою суверенність.

4. «**Бандерівська верхівка має бути ліквідована**, її перевиховання неможливе».

5. «**Дебандеризації** буде самої по собі недостатньо для денацифікації, адже бандерівський елемент є лише виконавцем і ширмою, маскуванням для **європейського проєкту нацистської України**».

6. «Тому денацифікація України — це її неминуча **деєвропеїзація**». Суть деєвропеїзації у тому, що москва хоче заблокувати повернення України в її «природне» соціальне середовище – у західноєвропейську цивілізацію.

3.4. Які етнополітичні процеси розвиваються сьогодні в самій росії?

- Конституція декларує, що **рф є багатонаціональною державою, тобто, це не політична нація**, як, наприклад, Франція чи Великобританія, а співдружність **народів, які становлять собою окрему, як стверджує путін, «євразійську цивілізацію»**.
- Титульною нацією є етнічна російська нація (біля 100 млн. із 140 млн. населення) у якій значну долю складають зрусифіковані українці.
- Етнічні менши в рф, які проживають на своїй історичній батьківщині – **це не нації, а народності, адже вони не мають суверенної державності**.
- Масова мобілізація їх на війну та винищення в Україні зумовили **етнонаціональне збурення, що загрожує дезінтеграцією цієї квазіфедеративної держави**.

- Наприклад, народ Калмикії першим відкрито заявив про намір виходу із складу авторитарної РФ. Хто ще?
- На черзі Бурятія, Дагестан, Татарстан, Чечня та інші автономні утворення, для яких війна в Україні супроводжується геноцидом титульних народів-етносів.

3.5. Ідея модерної національної держави як важлива складова української національної ідеї.

- Ворожа пропаганда поширює у світі неправдиву інформацію про українську державу, мовляв, це 1) «штучна», 2) «недієздатна», 3) «неспроможна» політія (failed state), 4) «квazідержава», створена Леніним, завдяки якому до складу УРСР увійшли історичні російські регіони. Ця брехлива риторика знову на повний голос прозвучала напередодні т.з. «спеціальної військової операції» 23 лютого 2022 року.
- Події засвідчили, що не т. зв «штучність» і «неспроможність» української держави є причиною хвилювань рашистів, а існування суверенної демократичної України, без якої неможливе збереження та подальший розвиток новітньої російської імперії. Це і стало причиною неоголошеної війни проти України з метою її підкорення.

3.5. Війна підтвердила самодостатність і суб'єктність української національної держави.

- Виявилось, що Україна, як національна держава, має міцну соціальну та ідейну основу і може себе захистити навіть від добре озброєного ворога. Отже, практика підтвердила політичну суб'єктність української держави, її спроможність відстоювати суверенітет.
- Ще одним аргументом на користь успішності української державності є дієздатність українського парламенту та уряду, військового командування та глави держави, довіра до них провідних демократичних країн світу, велика повага та авторитет на міжнародній арені.

3.6. Яке майбутнє української держави в планах рашистів?

- «На відміну, скажімо, від Грузії та країн Прибалтики, Україна, як показала історія, – пише Сергейцев, – неможлива як національна держава, а спроби її побудувати закономірно призводять до нацизму».
- «Укронацизм несе більшу загрозу миру та Росії, ніж німецький нацизм».
- «Назва Україна не може бути збережена як титул денацифікованого державного утворення».
- «Новостворені на вільному від нацизму просторі народні республіки зростатимуть із практики господарського самоврядування, тобто як соціально-економічні адміністративні райони рф».

- **«Їхня політична спрямованість насправді не може бути нейтральною: спокута провини перед Росією за ставлення до неї як до ворога може реалізуватися лише в оперті на Росію в процесах відновлення, відродження та розвитку».**
- **«Жодних планів Маршалла (допомоги ззовні) для цих територій допускати не можна».**
- **«Ніякого «нейтралітету» в ідеологічному та практичному сенсі бути не може».**
- **«Кадри та організації, що є інструментом денацифікації в нових республіках, мають спиратися на пряму силову та організаційну підтримку Росії».**

3.7. Туманні перспективи російської федерації як держави.

- Країни-партнери України у війні з росією запевняють, що будуть підтримувати нашу державу до перемоги над рашистами та відновлення територіальної цілісності та суверенітету нашої держави.
- Нині є згода у тому, що росія повинна бути **1) депутізована, 2) демілітаризована та 3) денуклеаризована.**
- Також є велика ймовірність того, що вона перестане бути тюрмою народів. **На її теренах постануть національні республіки.**

3.8. Зміст української національної стратегіми.

- Третій компонент української національної ідеї – **українська національна стратегіма.** Вона, на нашу думку, має три взаємопов'язані складові:
 - 1) ідею повернення України в лоно європейської цивілізації зі збереженням основ власної культури;
 - 2) ідею утвердження цінностей і соціальних стандартів Європейського Союзу, що забезпечить заможне й щасливе життя українського народу;
 - 3) ідею історичної місії України – постати, як пророче писав німецький філософ Йоганн Гердер наприкінці 18 століття, «**новою Грецією**», яка продемонструє Європі та світові нові зразки моралі та культури, як у свій час Стародавня Еллада заклала підвалини європейської цивілізації.

3.9. Яка динаміка української національної стратегіми в умовах війни?

- Успішні дії ЗСУ на фронтах російсько-української війни обумовили катастрофічне падіння міжнародного авторитету та державної спроможності російської федерації, її збройних сил.
- За цих умов Україна подала заявку на набуття статусу кандидата у члени ЄС і нині успішно реалізує вимоги щодо входження у сім'ю демократичних європейських народів.

- Крім цього, тісна військова співпраця з країнами НАТО створює умови для пришвидшеного набуття Україною членства в оборонному альянсі, що також є стратегічною конституційною метою нашої держави.

3.10. Увага! Реалізується пророцтво Гердера.

- Уже сьогодні на наших очах і за нашою участю прискорено реалізується ідея Гердера про набуття Україною ознак «Нової Греції», яка на нових духовних засадах консолідує Європу та світ.
- Імідж України має щире визнання та здивування. Народи всіх континентів захоплюються волелюбністю, демократизмом, самовідданістю українців, їх здатністю практично втілювати цінності європейської цивілізації та збагачувати їх.
- Світ сповнений надією, що українці переможуть темні сили, які погрожують людству ядерною війною
- Крім цього, Україна, її збройні сили успішно набирають статусу східного форпосту (оборонця) Західної цивілізації, що все глибше усвідомлюють уряди та народи об'єднаної Європи.

ВИСНОВКИ.

- Отже, які наслідки має спроба реалізації путінським режимом ідей «денацифікації» та «демілітаризації» України?
- **Коротка відповідь: українська національна ідея перемагає і врешті-решт переможе імперську ідею нашого заклятого ворога і має шанс стати високорозвиненою європейською державою та впливовим суб'єктом міжнародних відносин.**
- **Більш розлого можна стверджувати, що:**
 - 1) для України протистояння агресії стимулювало процес формування модерної української нації та її національної держави і вона має добрий шанс незабаром стати повноправним членом ЄС та НАТО;
 - 2) для російської федерації – це руйнування міфу про другу армію світу та назрівання розпаду цієї тюрми народів;
 - 3) для світу: міжнародна спільнота глибоко усвідомила той факт, що нинішня росія – терористична неонацистська держава. Тому світова спільнота консолідувала свої зусилля для перемоги України над її зухвалим ворогом, який, до того ж, становить небезпеку для миру в Європі та світі.

Імперська неонацистська агресивна росія стала ізгоем у світовому співтоваристві, а зірка демократичної України все яскравіше сяє в сузір'ї народів цивілізованої Європи.

- **Слава Україні!**
- **Слава Збройним Силам України!**